

Ohlášky – neděle 4. 6. 2023

Dnes prožíváme **Slavnost Nejsvětější Trojice**.

- Pondělí 5. 6. – **Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka**
- Příští neděle 11. 6. 2023 bude **Slavnost Těla a Krve Páně** (přesunuta ze čtvrtku).

- Mnohokrát **děkuji všem, kdo jste se podíleli na organizování Noci kostelů** v našem farním obvodu. Díky vaší službě byl i letošní ročník úspěšný.
- V neděli **4. 6. 2023** Slavnost Nejsvětější Trojice: **9:00** kostel Lovosice – mše sv. **14:00** kostel Sulejovice – požehnání s odpolední zahradní slavností u kostela
- 11.6.2023 je **slavnost Těla a krve Páně** opět uskutečníme tradiční průvod po náměstí. Současně bude 1.sv.přijímání, letos jednoho dítěte.
- Občané z obce Hlinná pořádají společnou tradiční Pout' a setkání v kapli Sv. Jana Křtitele na Plešivci. Letos v neděli 18.6. 2023 začátek 15:00 Náves Hlinná, vše v Kapli v 16:00. Účast přislíbil i P. Oldřich Kolář a budeme moc rádi, když dorazíte také z Lovosické farnosti.
- Náš otec biskup Jan Baxant oslaví v tomto roce trojí jubileum - 75 let života, 50. výročí kněžského svěcení a 15 let biskupské služby. Otec biskup nás všechny pozval v pátek 23. června, v den svého zlatého kněžského jubilea, do katedrály na děkovnou bohoslužbu.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 28 (2023)
4. 6. 2023

Slavnost Nejsvětější Trojice

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 9. týdne v mezidobí

Neděle 4. 6. – Jan 3,16-18:

Bůh dal svého Syna? Někdy nesprávně za slovem „dát“ rozumíme, že Bohu Otcí je Syn lhostejný. Ale toto slovo znamená také darovat. Bůh Otec miluje Syna. Ale také miluje stvoření, svět, člověka. Proto dovolí, daruje světu svého milovaného Syna, aby svět zachránil. Snad lépe: aby svět přivedl zpět ke svému Stvořiteli. Mezi Otcem a Synem je naprostá jednota, vzájemné sebedarování. Tak jsme i my lidé pozváni, abychom se každý sám za sebe daroval zcela Bohu. Takové odevzdání se lze učinit jen v síle a moci Ducha svatého a znamená, že současně do svého života naplno přijímáme Boha. Dnešní slavnost také může být vrcholem celého postního a velikonočního úsilí – odevzdat se Bohu.

Pondělí 5. 6. - Tob 1,3; 2,1a-8:

Právě o slavnosti Letnic, když byla připravena hostina, vysílá otec svého syna Tobiáše, aby pozval ke stolu chudé. I mě mají Letnice, ty novozákonní, inspirovat k vyjití ze sebe!

Úterý 6. 6. - Tob 2,9-14:

Pokud budu mít Tobiášovu čistotu svědomí a poctivost, i mně budou možná blízcí vyčítat dobré skutky. Chci být i na toto připraven.

Středa 7. 6. - Tob 3,1-11a.16-17a:

Tobiášova krásná modlitba začíná kajícím vyznáním. Podobně volá ve svém zoufalství Sára. Místo smrti se rodí zasnoubení!

Čtvrtek 8. 6. - 1 Kor 10,16-17:

Dělení a lámání je zajisté bolestný proces. I v tom jsme spojeni s Kristem. Sjednoceni jsme právě v tom, že nás v tomto snažení trpí víc...

Pátek 9. 6. - Tob 11,5-17:

Radost z uzdravení ze slepoty, radost z patření na štěstí svého syna. Mohu prosit o uzdravení rodinných vztahů a o schopnost přát štěstí jiným.

Sobota 10. 6. - Tob 12,1.5-15.20:

Rafaelova slova uzdravují a představují návrat ke šťastnému prožívání víry v životě. Jak potřebné pro

mě, který trávím čas v přesycené, zhýčkané společnosti...

Myšlenky na měsíc červen

Brian Draper: Víra jako výzva

1. Kdo jsem? Jsem dnes někým a zítra zase někým jiným? Ať jsem kdokoli, ty víš, Bože, že jsem tvůj.
2. Bůh říká: Na vybranou vám dávám cestu k životu a cestu k smrti. Při našem hledání je třeba pátrat po cestě života a je třeba vzít na vědomí, že jiné cesty, pokud si nedáme pozor, nás nemusí zavést na ta nejlepší místa.
3. Cesta k Otcí vede přes Syna. Je to cesta vlastního života. A třebaže je Bůh naším cílem, v Ježíši Kristu je zároveň naším průvodcem a souputníkem.
4. Jestliže si sami sebe dokážeme představit jako následovníky Krista, pomůže nám to pochopit, že každý krok v našem životě má svůj význam.
5. K tomu, co předcházelo současnému okamžiku, se můžeme postavit čelem a na základě toho se rozhodnout, že vytvoříme lepší budoucnost.
6. Máme naději, a proto nemusíme zůstat kulturou věčných adolescentů, kteří se bojí dospět a převzít odpovědnost za svůj život, bojí se zestárnout a čelit zdoluhavému umírání.
7. Jestliže si nedáme pozor, nikdy nedospějeme. Nikdy nepůjdeme do hloubky. Nikdy se neposuneme do budoucnosti, kterou můžeme všichni pomáhat vytvářet.
8. Než se vydáme na další cestu, musíme se vyrovnat s minulostí. Nemůžeme se k ní zcela obrátit zády, protože je to náš výchozí bod.
9. Bůh může prominout a odpustit věci, které se nám zdají neodpuštělné.
10. Třebaže se nemusíme obávat fyzického hladu a hladovění, náš hlad po smysluplném životě nemůžeme uspokojit pouze materiálními statky.
11. Existuje víc špatných odpovědí než správných, přičemž je mnohem jednodušší najít ty špatné.
12. Někdy je těžké unést pravdu, protože to vyžaduje obět, sílu, odvalu a přesvědčení. Avšak pravda vždy obstojí a bylo nám přislíbeno, že nás osvobodí.
13. Otázkou není, co můžeme prostřednictvím Ježíše ze vztahu s Bohem získat; otázkou je, co můžeme do tohoto vztahu vnést.

14. Nabídnutou pomoc nemůžeme přijmout, pokud si sami nepřipustíme, že ji potřebujeme.

15. Potřebujeme víru, abychom mohli uskutečnit změny. Ale než začneme přetvářet svět kolem nás, musíme se změnit my samy.

16. Někdy rosteme nejrychleji, když se setkáme s bolestí nebo smutkem, když čelíme zkouškám a těžkostem.

17. Stejným způsobem, jakým potřebujeme zahnat pocit fyzického hladu, potřebujeme utišit i hlad duchovní.

18. V dnešní konzumní kultuře se říká, že zákazník je pán. Pokud si nedáme pozor, můžeme k životu, můžeme k životu začít přistupovat jako zákazníci, nikoli jako jeho účastníci; jako konzumenti, a nikoli jako lidské bytosti.

19. Někdy si myslíme, že chudoba je pouze, když člověk nemá co jíst, nemá, co na sebe a nemá domov. Avšak ta chudoba, když se člověk cítí být nepotřebným, nemilovaným a když na něm nikomu nezáleží, je tou největší chudobou pod sluncem.

20. Musíme si přiznat, že jsme součástí problému – a dokud tak neučiníme, nestaneme se ani součástí jeho řešení.

21. Vztah s Kristem, pokud je plně a intenzivně prožíván, podněcuje radost, protože přináší svobodu, smysl a směr.

22. Když překonáme obtíže a dostaneme se z nich, často neseme jizvy svědčící o našich potížích. A přesto nás takové zkušenosti zcela jistě zocelí a učiní nás moudřejšími a vytrvalejšími.

23. Abychom plně docenili pozitivní hodnoty naší existence, musíme také poznat temné stránky života.

24. Potřebujeme víru, abychom mohli uskutečnit změny. A potřebujeme víru, abychom našli pravdu.

25. Nikdo není osamocený ostrov. Nejmenší věc, kterou si myslím, nebo udělám, způsobuje vlny, pozitivní nebo negativní, ve společenství ostatních lidských životů.

26. Čím déle budeme pokračovat bez Boha, tím více zůžeme možnosti prožít tvořivý, dobrý život a změnit svět kolem nás.

27. Bůh na nás nečeká s napřaženou holí. Čeká na nás, aby pro nás uspořádal hostinu.

28. Máme se v první řadě stát člověkem, jakým nás chce mít Bůh. Co člověk může v životě dokázat, je až na dalším místě.